

Fjortendagskort, og Aarskort igen forholdsvis billigere end Maanedskort. Ændringsforslaget gaar altsaa ud paa, at man skulde løse et Aarskort og saa betale en Maaned eller to, men saa, naar et Par Maaneder ere gaaede, ja, selv om den første ikke en Gang er gaaet, kan man indlevere Kortet, og ved Slutningen af denne Maaned er man saa færdig, det vil med andre Ord sige, at man kan bruge dette Aarskort en Maaned eller to, og saa bliver det i hvert Fald forholdsvis meget billigere end et Maanedskort. (*Afbyrdelse*: Nej!). Jo, det kan ikke være andet. Det er en sikker Sag, det er jo givet, at et Aarskort er billigere end et Maanedskort. Forhøjelsen fra Maanedskort til Aarskort er $33\frac{1}{3}$ pCt., saaledes staar der i Loven, og det maa jo være rigtigt.

Mindretallets øvrige Ændringsforslag gælde nærmest Godstaksterne. Man mener, de ere meget for høje. Jeg skal give en lille Redegørelse derfor. Ændringsforslag Nr. 3 gaar ud paa, at Punkt 4 skal udgaa, men Forholdet er egentlig det, at det er ganske smaa Forhøjelser, der er Tale om. Fragtsatser pr. 100 kg, beregnet Vægt, maa ikke overstige — det vil sige, det er Maksimumstaksterne for Ilstykods — 50 Øre, og det bliver ved at være 50 Øre — det vil sige, her er det Konstanten, man har med at gøre; det forandres ikke efter Sendingens Omfang — med Tillæget af 2 Øre pr. km. Dernæst komme vi til Fragtstykods. Konstanten er her 25 Øre, og den var i Forvejen 15 Øre. Her er altsaa 10 Øres Paalæg, men Tillæget derimod pr. km er 1 Øre. Det var det ogsaa i Forvejen. Ilstykods i Vognladninger har de samme Takster af 25 Øre efter den foreslaaede Ordning og 15 Øre efter den nuværende med 1 Øres Tillæg pr. km. Komme vi saa til Mindstebetalingen for en Sending Gods, maa den ikke sættes højere end til Prisen for Ilstykods, 50 Øre. Det er det samme, som det har været tidligere. Og Betalingen for Fragtstykods saavel som Ilstykods i Vognladninger skal efter Forslaget være 12 Kr., tidligere 10 Kr., og andet Vognladningsgods 6 Kr., medens det hidtil har været 5 Kr. Det er egentlig ikke store Forhøjelser, her er Tale om.

Det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Valdemar Olsen) fremhævede den store Kassebeholdning, at Statskassen bughede af Penge, saa man behøvede ikke at forhøje Taksterne saaledes, som omhandlet i Forslaget her. Men Kassebeholdningen angav han ikke rigtigt.

Det ærede Medlem sagde, den skulde være 46 Mill., men det er den ikke. Den var sidste Gang en Smule over 43 Mill. Det Tal fremkom den afdøde Finansminister med i sin Redegørelse ved Finanslovens Forelæggelse ved Samlingens Begyndelse, og det maa vi holde os til, indtil næste Regnskabsaar er udløbet, og det bliver opgjort, hvorledes Forholdet da er.

Overfor det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Poul Christensen) tror jeg ikke, jeg gør Uret, naar jeg siger, at han kom til at sige, at disse Takstforhøjelser ligefrem vare en Skat. Jeg vil bestride dette paa det allerstærkeste, det er ikke en Skat. Forholdet er nemlig, at naar vi tage Overskuddet af Statsbanedriften, det sidste, der er fremkommet for Offentligheden, og regne ud, hvilken Procent af Anlægskapitalen — den er omtrent 213 Mill. — det udgør, bliver Facit, at det er 3,2 pCt. og ikke mere. Derfor kan der absolut ikke her blive Tale om en Skat. Staten maa betragte Statsbanerne som en Forretning og kan ikke foreløbig anse dem for andet. Naar den Tid kommer, da det normale indtræder, at Statsbanerne kunne give Overskud, give 4 pCt. af den Kapital, der staar fast i dem, er Sagen en ganske anden. Saa længe denne Procent ikke er naaet, skal en Del af Statsindkomsterne anvendes til at holde Statsbanerne i Drift. Det vil sige, at det er Statskassen, der skal betale. Men hvem ejer Statskassen? Den er alles, baade de fattiges og de riges, alle give deres Skærv til Statskassen. Forholdet er altsaa det, at de, der køre paa Banerne, tære paa Statskassen og bruge, kunne vi gerne sige, til deres Fordel det, som mange fattige Familier have maattet undvære, maattet udrede i indirekte Skatter. Der kan her ikke være Tale om en Skat, men naar Statsbanerne naa til at give 4 pCt Overskud, og man saa ogsaa vilde forhøje Taksterne, er det klart, at Statsbanerne bleve sidestillede med Privatbanerne. Disse sidste kunde under de Forhold forhøje Taksterne, men Statsbanerne kunne ikke gøre det uden at komme til at paalægge Befolkningen en indirekte Skat.

Det ærede Medlem fra Slagelse (Lange) var misfornøjet med, at Godstaksterne vare forhøjede saa meget, og jeg kan naturligvis godt forstaa, at det ærede Medlem vilde være glad, hvis vi slet ikke forhøjede disse Takster. Men det kan ikke være anderledes. Naar vi gennem mange Aar have forhøjet vore Statsbanetakster, have vi stadig fulgt det Princip at lægge Forhøjel-